KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 3
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

36 ksiąg · 393 różnych siglów · 507 wystąpień · 750 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
Joz Księga Jozuego 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
2 Sm 2 Księga Samuela 2
Ezd Księga Ezdrasza 2
Hi Księga Hioba 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 8
Jl Księga Joela 8
Mt Ewangelia według św. Mateusza 9
Mk Ewangelia według św. Marka 10
Łk Ewangelia według św. Łukasza 11
J Ewangelia według św. Jana 12
Dz Dzieje Apostolskie 14
Rz List do Rzymian 15
1 Kor 1 List do Koryntian 17
2 Kor 2 List do Koryntian 18
Ga List do Galatów 19
Ef List do Efezjan 20
Flp List do Filipian 21
Kol List do Kolosan 21
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 21
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 22
1 Tm 1 List do Tymoteusza 22
2 Tm 2 List do Tymoteusza 22
Tt List do Tytusa 22
Hbr List do Hebrajczyków 22
Jk List św. Jakuba Apostoła 23
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 24
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 24
1 J 1 List św. Jana Apostoła 25
Jud List Judy 26
Ap Apokalipsa św. Jana 26

Księga Rodzaju

Rdz 1,1–2

Lekcja 3: s. 6

1 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. 2 Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem:
ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a
Duch Boży unosił się nad wodami.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 4,2

Lekcja 3: s. 4

2 Nic nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i nic z tego nie odejmiecie, zachowując nakazy Pana, Boga waszego, które na was nakładam.

Pwt 8,3

Lekcja 3: s. 5

3 Utrapił cię, dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, bo chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje wszystkim, co pochodzi z ust Pana.

Pwt 33,27

Lekcja 3: s. 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

27 Zwycięzcą jest Bóg odwieczny. Zniża swą broń - On od wieków, by odpędzić wroga przed tobą; to On woła: Wyniszcz!

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 3: s. 3, 5

8 Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja roztropność.

1 Księga Samuela

1 Sm 12,23

Lekcja 3: s. 10

23 Jeśli o mnie chodzi, niech to będzie ode mnie dalekie, bym zgrzeszył przeciw Panu, przestając się za was modlić: będę wam pokazywał drogę dobrą i prostą.

2 Księga Samuela

2 Sm 22,31

Lekcja 3: s. 4

31 Bóg - Jego droga nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane, On tarczą dla wszystkich, którzy doń się chronią.

Księga Ezdrasza

Ezd 10,3

Lekcja 3: s. 3

3 Toteż teraz zobowiążmy się uroczyście przed Bogiem naszym, że - za radą pana mojego i tych, którzy z szacunkiem odnoszą się do przykazania Boga naszego - odprawimy wszystkie te żony nasze obcoplemienne i to, co z nich się narodziło, bo tak postąpić należy według Prawa.

Księga Hioba

Hi 23,12

Lekcja 3: s. 5

12 nie gardzę nakazem warg Jego i w sercu słowa ust Jego chowam.

Księga Psalmów

Ps 1,2

Lekcja 3: s. 5

2 lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą.

Ps 12,7

Lekcja 3: s. 4

7 Słowa Pańskie to słowa szczere, wypróbowane srebro, bez domieszki ziemi, siedmiokroć czyszczone.

Ps 16,11

Lekcja 3: s. 7

11 Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.

Ps 18,31

Lekcja 3: s. 4

31 Bóg - Jego droga jest nieskalana, słowo Pana w ogniu wypróbowane; On tarczą dla wszystkich, którzy doń się chronią.

Ps 19,1–15

Lekcja 3: s. 2, 3, 4, 5, 13, 14

1 Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. 2 Niebiosa głoszą chwałę Boga, dzieło rąk Jego nieboskłon obwieszcza. 3 Dzień dniowi głosi opowieść, a noc nocy przekazuje wiadomość. 4 Nie jest to słowo, nie są to mowy, których by dźwięku nie usłyszano; 5 ich głos się rozchodzi na całą ziemię i aż po krańce świata ich mowy. Tam słońcu namiot wystawił,

6 i ono wychodzi jak oblubieniec ze swej komnaty, weseli się jak olbrzym, co drogę przebiega. 7 Ono wschodzi na krańcu nieba, a jego obieg aż po krańce niebios, i nic się nie schroni przed jego żarem. 8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10 bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.

11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki, 13 kto jednak dostrzega swoje błędy? Oczyść mnie od tych, które są skryte przede mną. 14 Także od pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku. 15 Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja Skało i mój Zbawicielu!

Ps 25,4–5.8–9

Lekcja 3: s. 3

4 Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek! 5 Prowadź mnie według Twej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję.

8 Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom; 9 rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich uczy swej drogi.

Ps 31,6

Lekcja 3: s. 6

6 W ręce Twoje powierzam ducha mojego: Ty mnie wybawiłeś, Panie, Boże wierny!

Ps 34,16

Lekcja 3: s. 9

16 Oczy Pana [zwrócone są] ku sprawiedliwym, a Jego uszy na ich wołanie.

Ps 37,31

Lekcja 3: s. 5

31 Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki się nie zachwieją.

Ps 43,4

Lekcja 3: s. 7

4 I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem. Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże!

Ps 65,2–3

Lekcja 3: s. 9

2 Ciebie należy wielbić, Boże, na Syjonie. Tobie śluby dopełniać, 3 co próśb wysłuchujesz. Do Ciebie przychodzi wszelki śmiertelnik,

Ps 66,18

Lekcja 3: s. 9, 10

18 Gdybym w mym sercu zamierzał nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał.

Ps 86,6–7

Lekcja 3: s. 11

6 Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją i zważ na głos mojej prośby! 7 Wołam do Ciebie w dniu mego utrapienia, bo Ty mnie wysłuchujesz.

Ps 90,1–2

Lekcja 3: s. 6

1 Błaganie Mojżesza, męża Bożego. Panie, Ty dla nas byłeś ucieczką z pokolenia na pokolenie. 2 Zanim góry narodziły się w bólach, nim ziemia i świat powstały, od wieku po wiek Ty jesteś Bogiem.

Ps 93,5

Lekcja 3: s. 4

5 Świadectwa Twoje są bardzo godne wiary; domowi Twojemu przystoi świętość po wszystkie dni, o Panie!

Ps 94,12

Lekcja 3: s. 3

12 Szczęśliwy mąż, którego Ty wychowujesz, o Panie, i prawem Twoim pouczasz,

Ps 106,1

Lekcja 3: s. 11

1 Alleluja. Chwalcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość.

Ps 107,1.8

Lekcja 3: s. 11

1 Wysławiajcie Pana, bo dobry, bo na wieki Jego łaskawość.

8 Niech dzięki czynią Panu za Jego miłosierdzie, za Jego cuda dla synów ludzkich,

Ps 108,4–5

Lekcja 3: s. 11

4 Wśród ludów będę chwalił Cię, Panie, zagram Ci wśród narodów, 5 bo Twoja łaskawość [sięga] aż do niebios, a wierność Twoja po chmury.

Ps 111,1

Lekcja 3: s. 11

1 Alleluja. Z całego serca chcę chwalić Pana w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.

Ps 112,1

Lekcja 3: s. 11

1 Alleluja. Szczęśliwy mąż, który się boi Pana i wielkie upodobanie ma w Jego przykazaniach.

Ps 113,1

Lekcja 3: s. 11

1 Alleluja. Chwalcie, słudzy Pańscy, chwalcie imię Pana:

Ps 119,1–176

Lekcja 3: s. 3, 4, 5, 13, 14, 15

1 Szczęśliwi, których droga nieskalana, którzy postępują według Prawa Pańskiego. 2 Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia, całym sercem Go szukają, 3 którzy nie czynią nieprawości, lecz kroczą Jego drogami. 4 Ty na to dałeś swoje przykazania, by pilnie ich przestrzegano. 5 Oby moje drogi były niezawodne w przestrzeganiu Twych ustaw!

6 Wtedy nie doznam wstydu, gdy zważać będę na wszystkie Twe przykazania. 7 Chcę Ci dziękować szczerym sercem, gdy nauczę się wyroków Twej sprawiedliwości. 8 Przestrzegać będę Twych ustaw: nie opuszczaj mnie nigdy! 9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? - Przestrzegając słów Twoich. 10 Z całego serca swego szukam Ciebie; nie daj mi zboczyć od Twoich przykazań!

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie. 12 Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twoich ustaw! 13 Opowiadam swoimi wargami wszystkie wyroki ust Twoich. 14 Cieszę się z drogi Twych upomnień jak z wszelkiego bogactwa. 15 Będę rozmyślał o Twych postanowieniach i ścieżki Twoje rozważał.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich nie zapomnę. 17 Czyń dobrze słudze swojemu, aby żył i przestrzegał słów Twoich. 18 Otwórz moje oczy, abym ujrzał dziwy Twojego Prawa. 19 Jestem gościem na ziemi, nie kryj przede mną Twych przykazań! 20 Dusza moja omdlewa tęskniąc wciąż do wyroków Twoich.

21 Zgromiłeś pyszałków; przeklęci odstępujący od Twych przykazań! 22 Oddal ode mnie hańbę i pogardę, bo zachowuję Twoje napomnienia. 23 Choć możni zasiadają zmawiając się przeciw mnie, Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach. 24 Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje ustawy są moimi doradcami. 25 Przylgnęła do prochu moja dusza: Przywróć mi życie według Twego słowa!

26 Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś mnie: o Twoich ustawach mię poucz! 27 Pozwól mi zrozumieć drogę Twych postanowień, abym rozważał Twe cuda. 28 Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty: podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem! 29 Drogę kłamstwa odwracaj ode mnie, daj mi zaś łaskę Twojego Prawa! 30 Drogę wierności obrałem, pragnąc Twoich wyroków.

31 Lgnę do Twoich napomnień, nie daj mi okryć się wstydem! 32 Biegnę drogą Twoich przykazań, bo czynisz moje serce szerokim. 33 Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, bym strzegł ich aż do końca. 34 Pouczaj mnie, bym Prawa Twego przestrzegał, a zachowywał je całym sercem. 35 Prowadź mię ścieżką Twoich przykazań, bo ja się nimi raduję.

36 Nakłoń me serce do Twoich napomnień, a nie do zysku! 37 Odwróć me oczy, niech na marność nie patrzą; przez swoje słowo udziel mi życia! 38 Spełnij dla sługi Twego swoją obietnicę, daną bojącym się Ciebie. 39 Odwróć moją hańbę, która mnie trwoży, bo Twoje wyroki są pełne dobroci. 40 Oto pożądam Twoich postanowień: według Twej sprawiedliwości zapewnij mi życie!

41 Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje zbawienie, według Twojej obietnicy, 42 bym mógł dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo polegam na Twoich słowach. 43 Nie odbieraj moim ustom słowa prawdy, bo ufam Twoim wyrokom, 44 a Prawa Twego zawsze strzec będę, na wieki, na zawsze. 45 Chcę kroczyć drogą przestronną, bo szukam Twoich postanowień.

46 O Twych rozkazach chcę mówić w obecności królów, a nie doznam wstydu. 47 I będę się weselił z Twoich przykazań, które miłuję. 48 Wznoszę ręce

moje ku Twym przykazaniom, które kocham, i rozważam Twoje ustawy. [49] Pomnij na słowo swoje do Twojego sługi, przez które mi dałeś nadzieję. [50] W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja mowa obdarza mnie życiem.

[51] Ludzie zuchwali bardzo mi ubliżają, a ja nie odstępuję od Twojego Prawa. [52] Przypominając sobie Twe wyroki odwieczne, Panie, doznaję pociechy. [53] Gniew mnie ogarnia z powodu występnych, porzucających Twe Prawo. [54] Twoje ustawy stały się dla mnie pieśniami na miejscu mego pielgrzymowania. [55] Nocą pamiętam o Twoim imieniu, Panie, by zachowywać Twe Prawo.

[56] Oto, co do mnie należy: zachowywać Twe postanowienia. [57] Moim działem jest Pan - mówię, by zachować Twoje słowa. [58] Z całego serca dbam o przychylność Twojego oblicza, zmiłuj się nade mną według swej obietnicy! [59] Rozważam moje drogi i zwracam stopy do Twoich napomnień. [60] Śpieszyłem bez ociągania, by przestrzegać Twoich przykazań.

[61] Oplotły mię więzy grzeszników: nie zapomniałem o Twoim Prawie. [62] Wstaję o północy, aby Cię wielbić za słuszne Twoje wyroki. [63] Jestem przyjacielem wszystkich, którzy się boją Ciebie, co strzegą Twych postanowień. [64] Twoja łaska, Panie, napełnia ziemię: naucz mnie Twoich ustaw! [65] Wyświadczyłeś dobro swojemu słudze zgodnie z Twoim słowem, Panie!

[66] Naucz mię zrozumienia i umiejętności, bo ufam Twoim przykazaniom. [67] Błądziłem, zanim przyszło utrapienie; teraz jednak strzegę Twej mowy. [68] Dobry jesteś i dobrze czynisz; naucz mię Twoich ustaw! [69] Zuchwali knują przeciw mnie podstępy, ja całym sercem strzegę Twych postanowień. [70] Otępiało ich serce opasłe, a ja znajduję rozkosz w Twoim Prawie.

[71] Dobrze to dla mnie, że mnie poniżyłeś, bym się nauczył Twych ustaw. [72] Prawo ust Twoich jest dla mnie lepsze niż tysiące sztuk złota i srebra. [73] Twe ręce mnie uczyniły i ukształtowały: obdarz mnie rozumem, bym się nauczył Twoich przykazań. [74] Bojący się Ciebie widzą mnie i cieszą się, bo pokładam ufność w Twoim słowie. [75] Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, że dotknąłeś mnie słusznie.

[76] Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze. [77] Niech zaznam Twojej litości, abym żył, bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą. [78] Niech zawstydzą się zuchwali, bo niesłusznie mnie dręczą, ja będę rozmyślał o Twoich przykazaniach. [79] Niech zwrócą się do mnie bojący się Ciebie i ci, którzy uznają Twoje napomnienia. [80] Niech serce moje stanie się nienaganne w Twych ustawach, abym nie doznał wstydu.

[81] Ustaje moja dusza [dążąc] ku Twemu zbawieniu; pokładam ufność w Twoim słowie. [82] Ustają moje oczy [spoglądając] ku Twemu słowu: kiedyż mnie pocieszysz? [83] Bo chociaż jestem jak bukłak wśród dymu, nie zapomniałem Twych ustaw. [84] Ile dni słudze Twojemu zostaje? Kiedy wykonasz wyrok na prześladowcach? [85] Doły wykopali na mnie zuchwalcy, którzy nie postępują według Twego Prawa.

[86] Wszystkie przykazania Twoje są wierne; gdy kłamstwem mnie prześladują - pomóż mi! [87] Niemalże pokonaliby mnie na ziemi; ja zaś nie porzuciłem Twoich postanowień. [88] Według swej łaski zapewnij mi życie, ja zaś chcę przestrzegać napomnień ust Twoich. [89] Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmienne jak niebiosa. [90] Wierność Twoja [trwa] z pokolenia na pokolenie; umocniłeś ziemię, i trwa.

[91] Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków, bo wszystkie rzeczy Ci służą. [92] Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, byłbym już zginął w mej nędzy. [93] Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, bo przez nie dałeś mi życie. [94] Należę do Ciebie - wybaw mię, bo badam Twe postanowienia. [95] Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić; ja przestrzegam Twoich napomnień.

[96] Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice: Twoje przykazanie sięga bardzo daleko. [97] Jakże miłuję Prawo Twoje: przez cały dzień nad nim rozmyślam. [98] Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od moich wrogów, bo jest ono moim na wieki. [99] Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą, bo rozmyślam o Twoich napomnieniach. [100] Jestem roztropniejszy od starców, bo zachowuję Twoje postanowienia.

[101] Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki, aby słów Twoich przestrzegać. [102] Nie odstępuję od Twoich wyroków, albowiem Ty mnie pouczasz. [103] Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa: ponad miód dla ust moich. [104] Z Twoich przykazań czerpię roztropność, dlatego nienawidzę wszelkiej ścieżki nieprawej. [105] Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

[106] Przysiągłem i postanawiam przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków. [107] Panie, jestem bardzo udręczony, zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa. [108] Przyjmij, o Panie,

ofiary ust moich i naucz mię Twoich wyroków. [109] Moje życie jest w ciągłym niebezpieczeństwie, lecz Prawa Twego nie zapominam. [110] Występni zastawili na mnie sidła, lecz nie zboczyłem od Twoich postanowień.

[111] Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością mojego serca. [112] Serce swoje nakłaniam, by wypełniać Twoje ustawy na wieki, na zawsze. [113] Nienawidzę ludzi chwiejnych, a Prawo Twoje miłuję. [114] Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą: pokładam ufność w Twoim słowie. [115] Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy, strzec będę przykazań Boga mojego.

[116] Podtrzymaj mnie według swojej obietnicy, bym żył; nie zawiedź mojej nadziei! [117] Wzmocnij mnie, abym doznał ratunku i cieszył się zawsze z Twych ustaw. [118] Odrzucasz wszystkich, co odstępują od Twoich ustaw, bo zamiary ich są kłamliwe. [119] Jak żużle oceniasz wszystkich występnych w kraju, dlatego miłuję Twoje napomnienia. [120] Drży moje ciało z bojaźni przed Tobą i lękam się Twoich wyroków.

[121] Wykonuję prawo i sprawiedliwość: nie wydawaj mię moim ciemiężcom! [122] Chroń swego sługę dla [jego] dobra, aby nie uciskali mię zuchwalcy. [123] Moje oczy ustają wypatrując Twojej pomocy i sprawiedliwej Twej mowy. [124] Postąp ze sługą swoim według swej łaskawości i naucz mnie Twoich ustaw! [125] Jestem Twoim sługą, daj mi zrozumienie, bym poznał Twoje napomnienia.

[126] Dla Pana czas już jest działać: pogwałcili Twoje Prawo. [127] Przeto miłuję Twoje przykazania bardziej niż złoto, niż złoto najczystsze. [128] Dlatego kieruję się wszystkimi Twoimi postanowieniami i nienawidzę wszelkiej drogi fałszu. [129] Twoje napomnienia są przedziwne, dlatego przestrzega ich moja dusza. [130] Przystępność Twoich słów oświeca i naucza niedoświadczonych.

[131] Otwieram swe usta i chłonę powietrze, bo pragnę Twoich przykazań. [132] Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną, tak jak postępujesz z tymi, co imię Twe miłują. [133] Moje kroki umocnij Twoją mową, niech nie panuje we mnie żadna niegodziwość! [134] Wyzwól mię z ludzkiego ucisku, a będę strzegł Twych postanowień. [135] Okaż światło Twojego oblicza Twemu słudze i naucz mię Twoich ustaw!

[136] Strumienie łez płyną z mych oczu, bo nie zachowano Twojego Prawa. [137] O Panie, jesteś sprawiedliwy i wyrok Twój jest słuszny. [138] Swoje postanowienia dałeś sprawiedliwie i z pełną wiernością. [139] Gorliwość mię pożera, bo moi przeciwnicy zapominają o Twoich słowach. [140] W ogniu wypróbowana jest Twoja mowa i sługa Twój ją miłuje.

[141] Ja jestem mały i wzgardzony: nie zapominam o Twych postanowieniach. [142] Twa sprawiedliwość to wieczna sprawiedliwość, a Prawo Twoje jest prawdą. [143] Spadły na mnie strapienia i ucisk, rozkoszą moją są Twoje przykazania. [144] Sprawiedliwość Twoich napomnień trwa na wieki: daj mi zrozumienie, abym żył. [145] Z całego serca wołam: wysłuchaj mię, Panie, chcę zachować Twoje ustawy.

[146] Wołam do Ciebie - wybaw mię, a będę strzegł Twych napomnień. [147] Przychodzę o świcie i błagam; pokładam ufność w Twoich słowach. [148] Moje oczy się budzą przed nocnymi strażami, aby rozważać Twą mowę. [149] Usłysz mój głos, o Panie, w swojej łaskawości i daj mi życie zgodne z Twym wyrokiem. [150] Zbliżają się niegodziwi moi prześladowcy: dalecy oni od Prawa Twojego.

[151] Jesteś blisko, o Panie, i wszystkie Twoje przykazania są prawdą. [152] Od dawna wiem z Twoich upomnień, że ustaliłeś je na wieki. [153] Wejrzyj na moją nędzę i wyzwól mnie, bo nie zapomniałem Twojego Prawa. [154] Broń mojej sprawy i wybaw mię; według Twej mowy obdarz mię życiem! [155] Zbawienie jest daleko od występnych, bo nie dbają o Twoje ustawy.

[156] Liczne są Twe zmiłowania, o Panie, obdarz mnie życiem według Twych wyroków! [157] Wielu mię prześladuje i trapi: nie uchylam się od Twoich upomnień. [158] Widzę odstępców i wstręt mnie ogarnia, bo mowy Twojej nie strzegą. [159] Patrz, miłuję Twoje postanowienia; Panie, w Twojej łaskawości obdarz mnie życiem! [160] Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

[161] Możni prześladują mnie bez powodu, moje zaś serce odczuwa lęk przed Twoimi słowami. [162] Raduje się z mów Twoich jak ten, co zdobył wielki łup. [163] Nienawidzę i wstręt czuję do kłamstwa, a Prawo Twoje miłuję. [164] Siedemkroć na dzień wysławiam Ciebie z powodu sprawiedliwych Twych wyroków. [165] Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.

[166] Czekam, o Panie, Twojej pomocy i wypełniam Twoje przykazania. [167] Moja dusza strzeże Twych napomnień i bardzo je miłuje. [168] Przestrzegam Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie moje drogi są przed Tobą. [169] Niech wołanie moje dojdzie do Ciebie, o Panie; przez swoje słowo daj mi zrozumienie! [170] Niech dojdzie do Ciebie moja modlitwa, wyzwól mię zgodnie z Twym słowem!

171 Niechaj moje wargi zabrzmią hymnem, bo
nauczasz mię swoich ustaw! 172 Niechaj mój język
opiewa Twą mowę, bo wszystkie Twoje
przykazania są sprawiedliwe. 173 Twoja ręka niech
mi będzie pomocą, bo wybrałem Twoje
postanowienia. 174 Pragnę Twojej pomocy, o Panie,
a prawo Twoje jest moją rozkoszą. 175 Niech żyje
moja dusza i niech chwali Ciebie, niech mnie
wspierają Twoje wyroki!

176 Błądzę jak owca, która zginęła; szukaj swego
sługi, bo nie zapominam o Twoich nakazach.

Ps 139,7–10.14

Lekcja 3: s. 6, 7, 11

7 Gdzież się oddalę przed Twoim duchem? Gdzie
ucieknę od Twego oblicza? 8 Gdy wstąpię do
nieba, tam jesteś; jesteś przy mnie, gdy się w
Szeolu położę. 9 Gdybym przybrał skrzydła
jutrzenki, zamieszkał na krańcu morza: 10 tam
również Twa ręka będzie mnie wiodła i
podtrzyma mię Twoja prawica.

14 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz
moją duszę,

Ps 145,1.18–19

Lekcja 3: s. 2, 9

1 Pieśń pochwalna. Dawida. Chcę Cię wywyższać,
Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe na
zawsze i na wieki.

18 Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze. 19 Spełnia
wolę tych, którzy się Go boją, usłyszy ich wołanie
i przyjdzie im z pomocą.

Ps 148,13–14

Lekcja 3: s. 11

13 niech imię Pana wychwalają, bo tylko Jego imię
jest wzniosłe, majestat Jego góruje nad ziemią i
niebem 14 i pomnaża moc swojego ludu. Pieśń
pochwalna dla wszystkich Jego świętych, synów
Izraela - ludu, który Mu jest bliski. Alleluja.

Ps 150,1–6

Lekcja 3: s. 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic
części nie wyznaczano.

1 Alleluja. Chwalcie Boga w Jego świątyni,
chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłonie! 2
Chwalcie Go za potężne Jego czyny, chwalcie Go
za wielką Jego potęgę! 3 Chwalcie Go dźwiękiem
rogu, chwalcie Go na harfie i cytrze! 4 Chwalcie
Go bębnem i tańcem, chwalcie Go na strunach i
flecie! 5 Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych,
chwalcie Go na cymbałach brzęczących:

6 Wszystko, co żyje, niech chwali Pana! Alleluja.

Księga Przysłów

Prz 3,5–6

Lekcja 3: s. 1

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na
swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a
On twe ścieżki wyrówna.

Prz 6,23

Lekcja 3: s. 5

23 bo lampą jest nakaz, a światłem Prawo, drogą
do życia - upomnienie, nagana.

Prz 15,8

Lekcja 3: s. 9

8 Ofiara występnych obrzydła dla Pana,
upodobaniem Jego są modły uczciwych.

Prz 30,5–6

Lekcja 3: s. 2, 4

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego
nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za
kłamcę.

Księga Izajasza

Iz 40,8

Lekcja 3: s. 3

8 Trawa usycha, więdnie kwiat, lecz słowo Boga
naszego trwa na wieki.

Iz 44,24

Lekcja 3: s. 6

24 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Twórca twój
jeszcze w łonie matki: Jam jest Pan, uczyniłem
wszystko, Sam rozpiąłem niebiosa, rozpostarłem
ziemię; a któż był ze Mną?

Iz 45,12.18

Lekcja 3: s. 6

12 To Ja uczyniłem ziemię i na niej stworzyłem człowieka, Ja własnoręcznie rozpiąłem niebo i rozkazuję wszystkim jego zastępom.

18 Albowiem tak mówi Pan, Stworzyciel nieba, On Bóg, który ukształtował i wykończył ziemię, który ją mocno osadził, który nie stworzył jej bezładną, lecz przysposobił na mieszkanie: Ja jestem Pan i nie ma innego.

Iz 51,12–13

Lekcja 3: s. 6, 7

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

12 Ja i tylko Ja jestem twym pocieszycielem. Kimże ty jesteś, że drżysz przed człowiekiem śmiertelnym i przed synem człowieczym, z którym się obejdą jak z trawą? 13 Zapomniałeś o Panu, twoim Stwórcy, który rozciągnął niebiosa i założył ziemię; a ciągle po całych dniach jesteś w obawie przed wściekłością ciemięzcy, gdy ten się uwziął, by niszczyć. Lecz gdzież jest wściekłość ciemięzcy?

Iz 55,11

Lekcja 3: s. 3, 4

11 tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa.

Iz 59,1–2

Lekcja 3: s. 10

1 Nie! Ręka Pana nie jest tak krótka, żeby nie mogła ocalić, ani słuch Jego tak przytępiony, by nie mógł usłyszeć. 2 Lecz wasze winy wykopały przepaść między wami a waszym Bogiem; wasze grzechy zasłoniły Mu oblicze przed wami tak, iż was nie słucha.

Iz 65,16

Lekcja 3: s. 6

16 Kto w kraju zechce cię pobłogosławić, wypowie swe błogosławieństwo przez Boga prawdy. Kto w kraju będzie przysięgał, przysięgać będzie na Boga wiernego; bo dawne udręki pójdą w zapomnienie i będą zakryte przed mymi oczami.

Iz 66,2.5

Lekcja 3: s. 3

2 Przecież moja ręka to wszystko uczyniła i do Mnie należy to wszystko - wyrocznia Pana. Ale Ja patrzę na tego, który jest biedny i zgnębiony na duchu, i który z drżeniem czci moje słowo.

5 Słuchajcie słowa Pana, którzy z drżeniem czcicie Jego słowo. Powiedzieli bracia wasi, którzy was nienawidzą, którzy was odpychają przez wzgląd na moje imię: "Niech Pan pokaże swoją chwałę, żebyśmy oglądali waszą radość". Lecz oni okryją się wstydem.

Księga Jeremiasza

Jr 6,10

Lekcja 3: s. 4

10 Do kogo mam mówić i kogo ostrzegać, aby posłuchali? Oto ucho ich jest nieobrzezane, tak że nie mogą pojąć. Oto słowo Pańskie wystawione jest u nich na urąganie, nie mają w nim upodobania.

Jr 15,16

Lekcja 3: s. 5

16 Ilekroć otrzymywałem Twoje słowa, pochłaniałem je, a Twoje słowo stawało się dla mnie rozkoszą i radością serca mego. Bo imię Twoje zostało wezwane nade mną, Panie, Boże Zastępów!

Jr 23,23–24.29

Lekcja 3: s. 3, 6

23 Czy jestem Bogiem [tylko] z bliska - wyrocznia Pana - a z daleka [już] nie jestem Bogiem? 24 Czy może się człowiek ukryć w zakamarkach, tak bym go nie widział? - wyrocznia Pana. Czy nie wypełniam nieba i ziemi?

29 Czy moje słowo nie jest jak ogień - wyrocznia Pana - czy nie jest jak młot kruszący skałę?

Księga Joela

Jl 2,12–13

Lekcja 3: s. 11

12 Przeto i teraz jeszcze - wyrocznia Pana: Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, lament. 13 Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,16–17

Lekcja 3: s. 6

16 A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast
wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i
ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i
przychodzącego na Niego. 17 A głos z nieba mówił:
Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam
upodobanie.

Mt 4,1–2.4–10

Lekcja 3: s. 3, 5, 11

1 Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby był kuszony przez diabła. 2 A gdy przepościł
czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w
końcu głód.

4 Lecz on mu odparł: Napisane jest: Nie samym
chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem,
które pochodzi z ust Bożych. 5 Wtedy wziął Go
diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku
świątyni 6 i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym,
rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom
swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą
byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. 7
Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie
będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. 8
Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką
górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz
ich przepych

9 i rzekł do Niego: Dam Ci to wszystko, jeśli
upadniesz i oddasz mi pokłon. 10 Na to odrzekł mu
Jezus: Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane:
Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i
Jemu samemu służyć będziesz.

Mt 5,18

Lekcja 3: s. 3

18 Zaprawdę bowiem powiadam wam: Dopóki
niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani
jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się
wszystko spełni.

Mt 6,5–13.17–18.32

Lekcja 3: s. 9, 10, 11, 12

5 Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni
lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i
modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę,
powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. 6 Ty
zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki,
zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest
w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu,
odda tobie. 7 Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi
jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe
wielomówstwo będą wysłuchani. 8 Nie bądźcie
podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz,
czego wam potrzeba, wpierw zanim Go
poprosicie. Wy zatem tak się módlcie: 9 Ojcze
nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię
Twoje!

10 Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja
wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie. 11
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj; 12 i
przebacz nam nasze winy, jak i my przebaczamy
tym, którzy przeciw nam zawinili; 13 i nie dopuść,
abyśmy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od złego!

17 Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj
twarz, 18 aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale
Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój,
który widzi w ukryciu, odda tobie.

32 Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież
Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego
potrzebujecie.

Mt 7,7–11.24–27

Lekcja 3: s. 2, 5, 9, 11

7 Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a
znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. 8
Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka,
znajduje; a kołaczącemu otworzą. 9 Gdy którego z
was syn prosi o chleb, czy jest taki, który poda
mu kamień? 10 Albo gdy prosi o rybę, czy poda mu
węża? 11 Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie
dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej
Ojciec wasz, który jest w niebie, da to, co dobre,
tym, którzy Go proszą.

24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i
wypełnia je, można porównać z człowiekiem
roztropnym, który dom swój zbudował na skale. 25
Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry
i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na
skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś, kto tych
słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można
porównać z człowiekiem nierozsądnym, który
dom swój zbudował na piasku. 27 Spadł deszcz,

wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 9,37–38

Lekcja 3: s. 12

37 Wtedy rzekł do swych uczniów: żniwo
wprawdzie wielkie, ale robotników mało. 38
Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na
swoje żniwo.

Mt 14,23

Lekcja 3: s. 9, 10

23 Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby
się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam
przebywał.

Mt 17,20

Lekcja 3: s. 10

20 On zaś im rzekł: Z powodu małej wiary waszej.
Bo zaprawdę, powiadam wam: Jeśli będziecie
mieć wiarę jak ziarnko gorczycy, powiecie tej
górze: Przesuń się stąd tam!, a przesunie się. I
nic niemożliwego nie będzie dla was.

Mt 18,20

Lekcja 3: s. 6

20 Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje,
tam jestem pośród nich.

Mt 21,21–22

Lekcja 3: s. 10

21 Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, powiadam
wam: jeśli będziecie mieć wiarę, a nie zwątpicie,
to nie tylko z figowym drzewem to uczynicie, ale
nawet jeśli powiecie tej górze: Podnieś się i rzuć
się w morze!, stanie się. 22 I otrzymacie wszystko,
o co na modlitwie z wiarą prosić będziecie.

Mt 24,35

Lekcja 3: s. 3

35 Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie
przeminą.

Mt 26,36–44

Lekcja 3: s. 9, 10, 11, 12

36 Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu,
zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów:
Usiądzcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się
modlił. 37 Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów
Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać
trwogę. 38 Wtedy rzekł do nich: Smutna jest moja
dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze
Mną! 39 I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i
modlił się tymi słowami: Ojcze mój, jeśli to
możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże
nie jak Ja chcę, ale jak Ty. 40 Potem przyszedł do
uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do
Piotra: Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać
ze Mną?

41 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli
pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.
42 Powtórnie odszedł i tak się modlił: Ojcze mój,
jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go
wypić, niech się stanie wola Twoja! 43 Potem
przyszedł i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich
były senne. 44 Zostawiwszy ich, odszedł znowu i
modlił się po raz trzeci, powtarzając te same
słowa.

Mt 28,19–20

Lekcja 3: s. 6, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody,
udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha
Świętego. 20 Uczcie je zachowywać wszystko, co
wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez
wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 1,32–35

Lekcja 3: s. 9, 10

32 Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło,
przynosili do Niego wszystkich chorych i
opętanych; 33 i całe miasto było zebrane u drzwi. 34
Uzdrowił wielu dotkniętych rozmaitymi
chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie
pozwalał złym duchom mówić, ponieważ
wiedziały, kim On jest. 35 Nad ranem, gdy jeszcze
było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce
pustynne, i tam się modlił.

Mk 13,11

Lekcja 3: s. 8

11 A gdy was poprowadzą, żeby was wydać, nie martwcie się przedtem, co macie mówić; ale mówcie to, co wam w owej chwili będzie dane. Bo nie wy będziecie mówić, ale Duch Święty.

Mk 14,36.38

Lekcja 3: s. 11, 12

36 I mówił: Abba, Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie! Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty [niech się stanie]!

38 Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 1,35

Lekcja 3: s. 6

35 Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym.

Łk 3,21–22

Lekcja 3: s. 6, 10

21 Kiedy cały lud przystępował do chrztu, Jezus także przyjął chrzest. A gdy się modlił, otworzyło się niebo 22 i Duch Święty zstąpił na Niego, w postaci cielesnej niby gołębica, a nieba odezwał się głos: Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.

Łk 4,1.14

Lekcja 3: s. 6

1 Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad Jordanu i przebywał w Duchu [Świętym] na pustyni

14 Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy.

Łk 5,16

Lekcja 3: s. 9, 10

16 On jednak usuwał się na miejsca pustynne i modlił się.

Łk 6,12–13

Lekcja 3: s. 10

12 W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. 13 Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami:

Łk 9,28–36

Lekcja 3: s. 6

28 W jakieś osiem dni po tych mowach wziął z sobą Piotra, Jana i Jakuba i wyszedł na górę, aby się modlić. 29 Gdy się modlił, wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzienie stało się lśniąco białe. 30 A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. 31 Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. 32 Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli, ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów, stojących przy Nim.

33 Gdy oni odchodzili od Niego, Piotr rzekł do Jezusa: Mistrzu, dobrze, że tu jesteśmy. Postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Nie wiedział bowiem, co mówi. 34 Gdy jeszcze to mówił, zjawił się obłok i osłonił ich; zlękli się, gdy [tamci] weszli w obłok. 35 A z obłoku odezwał się głos: To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie! 36 W chwili, gdy odezwał się ten głos, Jezus znalazł się sam. A oni zachowali milczenie i w owym czasie nikomu nic nie oznajmiali o tym, co widzieli.

Łk 10,2

Lekcja 3: s. 12

2 Powiedział też do nich: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo.

Łk 11,1–13.28

Lekcja 3: s. 5, 9, 10, 11, 12

1 Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów. 2 A On rzekł do nich: Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! 3 Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień 4 i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczamy każdemu, kto nam zawinił; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie. 5 Dalej mówił do nich: Ktoś z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: Przyjacielu, użycz mi trzy chleby,

[6] bo mój przyjaciel przyszedł do mnie z drogi, a
nie mam, co mu podać. [7] Lecz tamten odpowie z
wewnątrz: Nie naprzykrzaj mi się! Drzwi są już
zamknięte i moje dzieci leżą ze mną w łóżku. Nie
mogę wstać i dać tobie. [8] Mówię wam: Chociażby
nie wstał i nie dał z tego powodu, że jest jego
przyjacielem, to z powodu natręctwa wstanie i da
mu, ile potrzebuje. [9] Ja wam powiadam: Proście, a
będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie;
kołaczcie, a otworzą wam. [10] Każdy bowiem, kto
prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a
kołaczącemu otworzą.

[11] Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb,
czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast
ryby poda mu węża? [12] Lub też gdy prosi o jajko,
czy poda mu skorpiona? [13] Jeśli więc wy, choć źli
jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim
dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha
Świętego tym, którzy Go proszą.

[28] Lecz On rzekł: Owszem, ale przecież
błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i
zachowują je.

Łk 12,11–12

Lekcja 3: s. 7

[11] Kiedy was ciągać będą do synagog, urzędów i
władz, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym
macie się bronić lub co mówić, [12] bo Duch Święty
nauczy was w tej właśnie godzinie, co należy
powiedzieć.

Łk 18,1

Lekcja 3: s. 2, 11

[1] Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze
powinni modlić się i nie ustawać:

Łk 22,32.40

Lekcja 3: s. 10, 12

[32] ale Ja prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja
wiara. Ty ze swej strony utwierdzaj twoich braci.

[40] Gdy przyszedł na miejsce, rzekł do nich:
Módlcie się, abyście nie ulegli pokusie.

Łk 23,34.46

Lekcja 3: s. 10

[34] Lecz Jezus mówił: Ojcze, przebacz im, bo nie
wiedzą, co czynią. Potem rozdzielili między siebie
Jego szaty, rzucając losy.

[46] Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze,
w Twoje ręce powierzam ducha mojego. Po tych
słowach wyzionął ducha.

Ewangelia według św. Jana

J 3,5–8.16

Lekcja 3: s. 7

[5] Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z
Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. [6] To,
co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z
Ducha narodziło, jest duchem. [7] Nie dziw się, że
powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie
narodzić. [8] Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum
jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i
dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził
się z Ducha.

[16] Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego
Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego
wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

J 5,24.38–39

Lekcja 3: s. 4, 5

[24] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto
słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie
posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze
śmierci przeszedł do życia.

[38] nie macie także słowa Jego, trwającego w was,
bo wyście nie uwierzyli w Tego, którego On
posłał. [39] Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w
nich zawarte jest życie wieczne: to one właśnie
dają o Mnie świadectwo.

J 6,40.63

Lekcja 3: s. 6, 7

[40] To bowiem jest wolą Ojca mego, aby każdy, kto
widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne.
A ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.

[63] Duch daje życie; ciało na nic się nie przyda.
Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i
są życiem.

J 8,32.47.51

Lekcja 3: s. 4, 5

[32] i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

[47] Kto jest z Boga, słów Bożych słucha. Wy dlatego
nie słuchacie, że z Boga nie jesteście.

[51] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli kto
zachowa moją naukę, nie zazna śmierci na wieki.

J 11,41–42

Lekcja 3: s. 9

41 Jezus wzniósł oczy do góry i rzekł: Ojcze,
dziękuję Ci, żeś mnie wysłuchał. 42 Ja wiedziałem,
że mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na
otaczający Mnie lud to powiedziałem, aby
uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał.

J 12,48

Lekcja 3: s. 5

48 Kto gardzi Mną i nie przyjmuje słów moich, ten
ma swego sędziego: słowo, które powiedziałem,
ono to będzie go sądzić w dniu ostatecznym.

J 13,17

Lekcja 3: s. 5

17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według
tego będziecie postępować.

J 14,6.13–14.16–21.26

Lekcja 3: s. 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11

6 Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i
prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca
inaczej jak tylko przeze Mnie.

13 A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to
uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu.
14 O cokolwiek prosić mnie będziecie w imię moje,
Ja to spełnię.

16 Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela
da wam, aby z wami był na zawsze - 17 Ducha
Prawdy, którego świat przyjąć nie może,
ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go
znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.
18 Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was. 19
Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie
oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i
wy żyć będziecie. 20 W owym dniu poznacie, że Ja
jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten
Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie
umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę
go miłował i objawię mu siebie.

26 A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec
pośle w moim imieniu, On was wszystkiego
nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam
powiedziałem.

J 15,3.7.9.11.26–27

Lekcja 3: s. 4, 6, 7, 8, 10

3 Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które
wypowiedziałem do was.

7 Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w
was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się
spełni.

9 Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was
umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej!

11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was
była i aby radość wasza była pełna.

26 Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja
wam poślę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca
pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. 27 Ale wy
też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.

J 16,7–14.23–24

Lekcja 3: s. 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11

7 Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest
dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę,
Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę,
poślę Go do was. 8 On zaś, gdy przyjdzie,
przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o
sądzie. 9 O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; 10 o
sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie
nie ujrzycie; 11 wreszcie o sądzie - bo władca tego
świata został osądzony.

12 Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale
teraz /jeszcze/ znieść nie możecie. 13 Gdy zaś
przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do
całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale
powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi
wam rzeczy przyszłe. 14 On Mnie otoczy chwałą,
ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.

23 W owym zaś dniu o nic Mnie nie będziecie
pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O
cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię
moje. 24 Do tej pory o nic nie prosiliście w imię
moje: Proście, a otrzymacie, aby radość wasza
była pełna.

J 17,1–26

Lekcja 3: s. 3, 4, 7, 10

1 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku
niebu, rzekł: Ojcze, nadeszła godzina! Otocz
swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył 2 i
aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad
każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim
tym, których Mu dałeś. 3 A to jest życie wieczne:
aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga,
oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa. 4
Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że
wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. 5
A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą,
którą miałem u Ciebie pierwej, zanim świat
powstał.

6 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. 7 Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. 8 Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, żeś Ty Mnie posłał. 9 Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. 10 Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą.

11 Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. 12 Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo 13 Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. 14 Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 15 Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego.

16 Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 17 Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. 18 Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. 19 A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie. 20 Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie;

21 aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. 22 I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. 23 Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś. 24 Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowałeś Mnie przed założeniem świata. 25 Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał.

26 Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich.

Dzieje Apostolskie

Dz 1,8

Lekcja 3: s. 8

8 ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

Dz 5,3–4.30–32

Lekcja 3: s. 6, 7

3 Ananiaszu - powiedział Piotr - dlaczego szatan zawładnął twym sercem, że skłamałeś Duchowi Świętemu i odłożyłeś sobie część zapłaty za ziemię? 4 Czy przed sprzedażą nie była twoją własnością, a po sprzedaniu czyż nie mogłeś rozporządzić tym, coś za nią otrzymał? Jakże mogłeś dopuścić myśl o takim uczynku? Nie ludziom skłamałeś, lecz Bogu.

30 Bóg naszych ojców wskrzesił Jezusa, którego straciliście, zawiesiwszy na drzewie. 31 Bóg wywyższył Go na prawicę swoją jako Władcę i Zbawiciela, aby dać Izraelowi nawrócenie i odpuszczenie grzechów. 32 Dajemy temu świadectwo my właśnie oraz Duch Święty, którego Bóg udzielił tym, którzy Mu są posłuszni.

Dz 6,3

Lekcja 3: s. 8

3 Upatrzcie zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości. Im zlecimy to zadanie.

Dz 9,9–11.31

Lekcja 3: s. 7, 8, 11

9 Przez trzy dni nic nie widział i ani nie jadł, ani nie pił. 10 W Damaszku znajdował się pewien uczeń, imieniem Ananiasz. Ananiaszu! - przemówił do niego Pan w widzeniu. A on odrzekł: Jestem, Panie! 11 A Pan do niego: Idź na ulicę Prostą i zapytaj w domu Judy o Szawła z Tarsu, bo właśnie się modli.

31 A Kościół cieszył się pokojem w całej Judei, Galilei i Samarii. Rozwijał się i żył bogobojnie, i napełniał się pociechą Ducha Świętego.

Dz 10,38

Lekcja 3: s. 6

38 Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.

Dz 13,1–4.9–12

Lekcja 3: s. 8, 11

1 W Antiochii, w tamtejszym Kościele, byli
prorokami i nauczycielami: Barnaba i Szymon,
zwany Niger, Lucjusz Cyrenejczyk i Manaen,
który wychowywał się razem z Herodem
tetrarchą, i Szaweł. 2 Gdy odprawili publiczne
nabożeństwo i pościli, rzekł Duch Święty:
Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do
którego ich powołałem. 3 Wtedy po poście i
modlitwie oraz po włożeniu na nich rąk,
wyprawili ich. 4 A oni wysłani przez Ducha
Świętego zeszli do Seleucji, a stamtąd odpłynęli
na Cypr.

9 Ale Szaweł, który także zwie się Paweł,
napełniony Duchem Świętym spojrzał na niego
uważnie i rzekł: 10 O, synu diabelski, pełny
wszelkiej zdrady i wszelkiej przewrotności, wrogu
wszelkiej sprawiedliwości, czyż nie
zaprzestaniesz wykrzywiać prostych dróg
Pańskich? 11 Teraz dotknie cię ręka Pańska:
będziesz niewidomy i przez pewien czas nie
będziesz widział słońca. Natychmiast spadły na
niego mrok i ciemność. I chodząc wkoło, szukał
kogoś, kto by go poprowadził za rękę. 12 Wtedy
prokonsul widząc, co się stało, uwierzył,
zdumiony nauką Pańską.

Dz 14,23

Lekcja 3: s. 11

23 Kiedy w każdym Kościele wśród modlitw i
postów ustanowili im starszych, polecili ich Panu,
w którego uwierzyli.

Dz 16,6–7

Lekcja 3: s. 6, 8

6 Przeszli Frygię i krainę galacką, ponieważ Duch
Święty zabronił im głosić słowo w Azji. 7
Przybywszy do Myzji, próbowali przejść do
Bitynii, ale Duch Jezusa nie pozwolił im,

Dz 20,32

Lekcja 3: s. 4

32 A teraz polecam was Bogu i słowu Jego łaski
władnemu zbudować i dać dziedzictwo ze
wszystkimi świętymi.

List do Rzymian

Rz 1,8

Lekcja 3: s. 11

8 Na samym początku składam dzięki Bogu
mojemu przez Jezusa Chrystusa za was
wszystkich; ponieważ o wierze waszej mówi się
po całym świecie.

Rz 5,3–5.8

Lekcja 3: s. 7, 8, 12

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

8 Bóg zaś okazuje nam swoją miłość [właśnie]
przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli
jeszcze grzesznikami.

Rz 6,1–14

Lekcja 3: s. 12

1 Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w
grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? żadną
miarą! 2 Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże
możemy żyć w nim nadal? 3 Czyż nie wiadomo
wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest
zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy
zanurzeni w Jego śmierć? 4 Zatem przez chrzest
zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim
pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe
życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki
chwale Ojca. 5 Jeżeli bowiem przez śmierć,
podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim
złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim
złączeni w jedno przez podobne
zmartwychwstanie.

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała
dawny nasz człowiek został razem z Nim
ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w
niewoli grzechu. 7 Kto bowiem umarł, stał się
wolny od grzechu. 8 Otóż, jeżeli umarliśmy razem
z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć
będziemy, 9 wiedząc, że Chrystus powstawszy z
martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim
nie ma już władzy. 10 Bo to, że umarł, umarł dla
grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu,
żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12
Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków

waszych jako broń nieprawości na służbę grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na służbę Bogu. [14] Albowiem grzech nie powinien nad wami panować, skoro nie jesteście poddani Prawu, lecz łasce.

Rz 8,4–11.13.16.26–27.33–34

Lekcja 3: s. 2, 6, 7, 8, 10, 12

[4] aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha. [5] Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha - do tego, czego chce Duch. [6] Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha - do życia i pokoju. [7] A to dlatego, że dążność ciała wroga jest Bogu, nie podporządkowuje się bowiem Prawu Bożemu, ani nawet nie jest do tego zdolna. [8] A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą.

[9] Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. [10] Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. [11] A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

[13] Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.

[16] Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi.

[26] Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. [27] Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

[33] Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? [34] Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Rz 10,1.9–10.13.17

Lekcja 3: s. 1, 4, 12

[1] Bracia, z całego serca pragnę ich zbawienia i modlę się za nimi do Boga.

[9] Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. [10] Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.

[13] Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

[17] Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa.

Rz 12,1–2

Lekcja 3: s. 1, 12

[1] A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. [2] Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

Rz 14,17

Lekcja 3: s. 7

[17] Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym.

Rz 15,4.8–13.18–19.30

Lekcja 3: s. 3, 4, 7, 8, 11

[4] To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję.

[8] Albowiem Chrystus - mówię - stał się sługą obrzezanych, dla okazania wierności Boga i potwierdzenia przez to obietnic danych ojcom [9] oraz po to, żeby poganie za okazane sobie miłosierdzie uwielbili Boga, jak napisano: Dlatego oddawać Ci będę cześć między poganami i śpiewać imieniu Twojemu. [10] Znów mówi Pismo: Weselcie się, poganie, wraz z ludem Jego. [11] I znowu: Chwalcie Pana, wszyscy poganie, niech Go uwielbiają wszystkie narody. [12] Nadto także Izajasz powiada: Przyjdzie potomek Jessego, powstanie Ten, który ma rządzić poganami, w Nim poganie pokładać będą nadzieję.

13 A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni
radości i pokoju w wierze, abyście przez moc
Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję.

18 Nie odważę się jednak wspominać niczego poza
tym, czego dokonał przeze mnie Chrystus w
doprowadzeniu pogan do posłuszeństwa [wierze]
słowem, czynem, 19 mocą znaków i cudów, mocą
Ducha Świętego. Oto od Jerozolimy i na całym
obszarze aż po Illirię dopełniłem [obwieszczenia]
Ewangelii Chrystusa.

30 Proszę więc was, bracia, przez Pana naszego
Jezusa Chrystusa i przez miłość Ducha, abyście
udzielili mi wsparcia modłami waszymi za mnie
do Boga,

1 List do Koryntian

1 Kor 1,4.18.24.30

Lekcja 3: s. 4, 6, 11

4 Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę
daną wam w Chrystusie Jezusie.

18 Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych,
co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas,
którzy dostępujemy zbawienia.

24 dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród
Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą
Bożą i mądrością Bożą.

30 Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie
Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i
sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,

1 Kor 2,1–16

Lekcja 3: s. 2, 6, 7

1 Tak też i ja przyszedłszy do was, bracia, nie
przybyłem, aby błyszcząc słowem i mądrością
głosić wam świadectwo Boże. 2 Postanowiłem
bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego
więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to
ukrzyżowanego. 3 I stanąłem przed wami w
słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem. 4 A
mowa moja i moje głoszenie nauki nie miały nic z
uwodzących przekonywaniem słów mądrości, lecz
były ukazywaniem ducha i mocy, 5 aby wiara
wasza opierała się nie na mądrości ludzkiej, lecz
na mocy Bożej.

6 A jednak głosimy mądrość między doskonałymi,
ale nie mądrość tego świata ani władców tego
świata, zresztą przemijających. 7 Lecz głosimy
tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą, tę,
którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale
naszej, 8 tę, której nie pojął żaden z władców tego
świata; gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby
Pana chwały; 9 lecz właśnie głosimy, jak zostało
napisane, to, czego ani oko nie widziało, ani ucho
nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało
pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym,
którzy Go miłują. 10 Nam zaś objawił to Bóg przez
Ducha. Duch przenika wszystko, nawet
głębokości Boga samego.

11 Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie
duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co
Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży. 12 Otóż
myśmy nie otrzymali ducha świata, lecz Ducha,
który jest z Boga, dla poznania darów Bożych. 13 A
głosimy to nie uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, lecz pouczeni przez Ducha,
przedkładając duchowe sprawy tym, którzy są z
Ducha. 14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje
tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się
to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko
duchem można to rozsądzić. 15 Człowiek zaś
duchowy rozsądza wszystko, lecz sam przez
nikogo nie jest sądzony.

16 Któż więc poznał zamysł Pana tak, by Go mógł
pouczać? My właśnie znamy zamysł Chrystusowy.

1 Kor 3,16

Lekcja 3: s. 7

16 Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że
Duch Boży mieszka w was?

1 Kor 4,2

Lekcja 3: s. 15

2 A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich
był wierny.

1 Kor 6,11.19

Lekcja 3: s. 6, 7

11 A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście
obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana
naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga
naszego.

19 Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią
Ducha Świętego, który w was jest, a którego
macie od Boga, i że już nie należycie do samych
siebie?

1 Kor 10,6.11

Lekcja 3: s. 4

6 Stało się zaś to wszystko, by mogło posłużyć za
przykład dla nas, abyśmy nie pożądali złego, tak
jak oni pożądali.

11 A wszystko to przydarzyło się im jako
zapowiedź rzeczy przyszłych, spisane zaś zostało
ku pouczeniu nas, których dosięga kres czasów.

1 Kor 12,3.7–11.13

Lekcja 3: s. 7, 8

3 Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: Niech Jezus będzie przeklęty! Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: Panem jest Jezus.

7 Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra. 8 Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, 9 innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, 10 innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. 11 Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce.

13 Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem.

1 Kor 13,12

Lekcja 3: s. 7

12 Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś [zobaczymy] twarzą w twarz: Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany.

1 Kor 15,50–57

Lekcja 3: s. 11

50 Zapewniam was, bracia, że ciało i krew nie mogą posiąść królestwa Bożego, i że to, co zniszczalne, nie może mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne. 51 Oto ogłaszam wam tajemnicę: nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy będziemy odmienieni. 52 W jednym momencie, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby - zabrzmi bowiem trąba - umarli powstaną nienaruszeni, a my będziemy odmienieni. 53 Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziało się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziało się w nieśmiertelność. 54 A kiedy już to, co zniszczalne, przyodzieje się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: Zwycięstwo pochłonęło śmierć.

55 Gdzież jest, o śmierci twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień? 56 Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. 57 Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5.20–24

Lekcja 3: s. 2, 6, 7, 13, 14

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. 5 Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy.

20 Albowiem ile tylko obietnic Bożych, w Nim wszystkie są tak. Dlatego też przez Niego wypowiada się nasze Amen Bogu na chwałę. 21 Tym zaś, który umacnia nas wespół z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. 22 On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych. 23 A ja wzywam Boga na świadka mojej duszy, iż tylko aby was oszczędzić, nie przybyłem do Koryntu. 24 Nie żeby okazać nasze władztwo nad wiarą wasza, bo przecież jesteśmy współtwórcami radości waszej; wiarą bowiem stoicie.

2 Kor 2,14.17

Lekcja 3: s. 4, 11

14 Lecz Bogu niech będą dzięki za to, że pozwala nam zawsze zwyciężać w Chrystusie i roznosić po wszystkich miejscach woń Jego poznania.

17 Nie jesteśmy bowiem jak wielu, którzy kupczą słowem Bożym, lecz ze szczerości, jak od Boga mówimy w Chrystusie przed Bogiem.

2 Kor 3,5–6.18

Lekcja 3: s. 2, 8, 13, 14

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta możność nasza jest z Boga. 6 On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia.

18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,2

Lekcja 3: s. 4

2 Unikamy postępowania ukrywającego sprawy hańbiące, nie uciekamy się do żadnych podstępów ani nie fałszujemy słowa Bożego, lecz okazywaniem prawdy przedstawiamy siebie samych w obliczu Boga osądowi sumienia każdego człowieka.

2 Kor 5,5.21

Lekcja 3: s. 1, 7

5 A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek.

21 On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 6,16

Lekcja 3: s. 7

16 Co wreszcie łączy świątynię Boga z bożkami? Bo my jesteśmy świątynią Boga żywego - według tego, co mówi Bóg: Zamieszkam z nimi i będę chodził wśród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

2 Kor 9,15

Lekcja 3: s. 11

15 Dzięki Bogu za Jego dar niewypowiedziany.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 3: s. 9, 10

7 Aby zaś nie wynosił mnie zbytnio ogrom objawień, dany mi został oścień dla ciała, wysłannik szatana, aby mnie policzkował - żebym się nie unosił pychą. 8 Dlatego trzykrotnie prosiłem Pana, aby odszedł ode mnie, 9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

2 Kor 13,13

Lekcja 3: s. 6

2 Kor 13,14 (pobrano: 2 Kor 13,13): Biblia Tysiąclecia numeruje ten werset (Łaska Pana Jezusa Chrystusa...) jako 2 Kor 13,13, bo pozdrowienie świętych jest w niej częścią w. 12; w Biblii Tysiąclecia pobrano 2 Kor 13,13.

13 Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi!

List do Galatów

Ga 1,8–9

Lekcja 3: s. 4

8 Ale gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosiliśmy - niech będzie przeklęty! 9 Już to przedtem powiedzieliśmy, a teraz jeszcze mówię: Gdyby wam kto głosił Ewangelię różną od tej, którą /od nas/ otrzymaliście - niech będzie przeklęty!

Ga 2,16.20

Lekcja 3: s. 6, 12

16 A jednak przeświadczeni, że człowiek osiąga usprawiedliwienie nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, lecz jedynie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, my właśnie uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa, by osiągnąć usprawiedliwienie z wiary w Chrystusa, a nie przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków, jako że przez wypełnianie Prawa za pomocą uczynków nikt nie osiągnie usprawiedliwienia.

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie.

Ga 4,6–7

Lekcja 3: s. 7

6 Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojcze! 7 A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej.

Ga 5,16.22–23

Lekcja 3: s. 7, 8, 12

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała.

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23 łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/ nie ma Prawa.

List do Efezjan

Ef 1,13–14

Lekcja 3: s. 2, 3, 6, 7

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 2,4–7

Lekcja 3: s. 6

4 A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez
wielką swą miłość, jaką nas umiłował, 5 i to nas,
umarłych na skutek występków, razem z
Chrystusem przywrócił do życia. Łaską bowiem
jesteście zbawieni. 6 Razem też wskrzesił i razem
posadził na wyżynach niebieskich - w Chrystusie
Jezusie, 7 aby w nadchodzących wiekach
przemożne bogactwo Jego łaski wykazać na
przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie
Jezusie.

Ef 3,9.14–20

Lekcja 3: s. 6, 8, 9

9 i wydobyć na światło, czym jest wykonanie
tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w
Bogu, Stwórcy wszechrzeczy.

14 Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, 15 od
którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na
ziemi, 16 aby według bogactwa swej chwały
sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie
siły wewnętrznego człowieka. 17 Niech Chrystus
zamieszka przez wiarę w waszych sercach;
abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, 18
wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć
duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość
i Głębokość,

19 i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą
wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą
Pełnią Bożą. 20 Temu zaś, który mocą działającą w
nas może uczynić nieskończenie więcej, niż
prosimy czy rozumiemy,

Ef 4,22–24.30

Lekcja 3: s. 7, 8, 12

22 że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia -
trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega
zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, 23 odnawiać
się duchem w waszym myśleniu 24 i przyoblec
człowieka nowego, stworzonego według Boga, w
sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

30 I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego,
którym zostaliście opieczętowani na dzień
odkupienia.

Ef 5,15–16.18–21.25–26

Lekcja 3: s. 2, 4, 7, 8, 12, 13, 14

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę
sposobną, bo dni są złe.

18 A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną]
rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem, 19
przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i
hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i
wysławiając Pana w waszych sercach. 20
Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w imię
Pana naszego Jezusa Chrystusa! 21 Bądźcie sobie
wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej!

25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował
Kościół i wydał za niego samego siebie, 26 aby go
uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu
towarzyszy słowo,

Ef 6,11–19

Lekcja 3: s. 2, 3, 8, 11, 12

11 Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się
ostać wobec podstępnych zakusów diabła. 12 Nie
toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz
przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom,
przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw
pierwiastkom duchowym zła na wyżynach
niebieskich. 13 Dlatego weźcie na siebie pełną
zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się
przeciwstawić i ostać, zwalczywszy wszystko. 14
Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra
wasze prawdą i oblókłszy pancerz, którym jest
sprawiedliwość, 15 a obuwszy nogi w gotowość
[głoszenia] dobrej nowiny o pokoju.

16 W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę,
dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone
pociski Złego. 17 Weźcie też hełm zbawienia i
miecz Ducha, to jest słowo Boże - 18 wśród
wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej
sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym
właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za
wszystkich świętych 19 i za mnie, aby dane mi było
słowo, gdy usta moje otworzę, dla jawnego i
swobodnego głoszenia tajemnicy Ewangelii,

List do Filipian

Flp 1,19

Lekcja 3: s. 12

19 Wiem bowiem, że to mi wyjdzie na zbawienie
dzięki waszej modlitwie i pomocy, udzielanej
przez Ducha Jezusa Chrystusa,

Flp 2,5–8

Lekcja 3: s. 2

5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci
Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na
równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie,
przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym
do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za
człowieka, 8 uniżył samego siebie, stawszy się
posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

Flp 3,3

Lekcja 3: s. 8

3 My bowiem jesteśmy prawdziwie ludem
obrzezanym - my, którzy sprawujemy kult w
Duchu Bożym i chlubimy się w Chrystusie
Jezusie, a nie pokładamy ufności w ciele.

Flp 4,6–7.13

Lekcja 3: s. 2, 11, 12

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,8.16.27

Lekcja 3: s. 6, 7

8 on też nam ukazał waszą miłość w Duchu.

16 bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w
niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i
niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy
Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez
Niego i dla Niego zostało stworzone.

27 którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest
bogactwo chwały tej tajemnicy pośród pogan. Jest
nią Chrystus pośród was - nadzieja chwały.

Kol 2,6–10

Lekcja 3: s. 1, 2

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie
jako Panu, tak w Nim postępujcie: 7 zapuśćcie w
Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i
umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni
wdzięczności. 8 Baczcie, aby kto was nie zagarnął
w niewolę przez tę filozofię będącą czczym
oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na
żywiołach świata, a nie na Chrystusie. 9 W Nim
bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób
ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest
Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

Kol 3,16

Lekcja 3: s. 5

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

Kol 4,2

Lekcja 3: s. 2, 11

2 Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej
wśród dziękczynienia.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 1,6

Lekcja 3: s. 7

6 A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku,
z radością Ducha Świętego, staliście się
naśladowcami naszymi i Pana,

1 Tes 2,13

Lekcja 3: s. 3, 4, 11

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy
przyjęliście słowo Boże, usłyszane od nas,
przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale - jak jest
naprawdę - jako słowo Boga, który działa w was
wierzących.

1 Tes 3,12

Lekcja 3: s. 12

12 A Pan niech pomnoży liczbę waszą i niech
spotęguje waszą wzajemną miłość dla wszystkich,
jaką i my mamy dla was;

1 Tes 5,16–19

Lekcja 3: s. 2, 8, 10, 11, 12

16 Zawsze się radujcie, 17 nieustannie się módlcie!
18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest
bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie
względem was. 19 Ducha nie gaście,

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 1,3

Lekcja 3: s. 11

3 Bracia, zawsze winniśmy za was Bogu
dziękować, co jest rzeczą słuszną, bo wiara wasza
bardzo wzrasta, a miłość wzajemna u każdego z
was obfituje,

2 Tes 2,13.16–17

Lekcja 3: s. 7

13 Lecz my zawsze winniśmy dziękować Bogu za
was, bracia umiłowani przez Pana, że wybrał was
Bóg do zbawienia jako pierwociny przez
uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę.

16 Sam zaś Pan nasz Jezus Chrystus i Bóg, Ojciec
nasz, który nas umiłował i przez łaskę udzielił
nam nie kończącego się pocieszenia i dobrej
nadziei, 17 niech pocieszy serca wasze i niech
utwierdzi we wszelkim czynie i dobrej mowie!

2 Tes 3,1–2

Lekcja 3: s. 11, 12

1 Poza tym, bracia, módlcie się za nas, aby słowo
Pańskie rozszerzało się i rozsławiło, podobnie jak
jest pośród was, 2 abyśmy byli wybawieni od ludzi
przewrotnych i złych, albowiem nie wszyscy mają
wiarę.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,1–2

Lekcja 3: s. 2, 11, 12

1 Zalecam więc przede wszystkim, by prośby,
modlitwy, wspólne błagania, dziękczynienia
odprawiane były za wszystkich ludzi: 2 za królów i
za wszystkich sprawujących władze, abyśmy
mogli prowadzić życie ciche i spokojne z całą
pobożnością i godnością.

1 Tm 4,6

Lekcja 3: s. 5

6 Przedkładając to braciom, będziesz dobrym
sługą Chrystusa Jezusa, karmionym słowami
wiary i dobrej nauki, za którą poszedłeś.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,13–14

Lekcja 3: s. 7

13 Zdrowe zasady, któreś posłyszał ode mnie, miej
za wzorzec w wierze i miłości w Chrystusie
Jezusie! 14 Dobrego depozytu strzeż z pomocą
Ducha Świętego, który w nas mieszka.

2 Tm 2,15

Lekcja 3: s. 3

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 3: s. 2, 3, 13, 14

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 3,5

Lekcja 3: s. 7

5 nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie
spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas
przez obmycie odradzające i odnawiające w
Duchu Świętym,

List do Hebrajczyków

Hbr 1,2.8–12

Lekcja 3: s. 6

2 a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas
przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem
wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył
wszechświat.

8 Do Syna zaś: Tron Twój, Boże na wieki wieków,
berło sprawiedliwości berłem królestwa Twego. 9
Umiłowałeś sprawiedliwość, a znienawidziłeś
nieprawość, dlatego namaścił Cię, Boże, Bóg
Twój olejkiem radości bardziej niż Twych
towarzyszy. 10 Oraz: Tyś, Panie, na początku
osadził ziemię, dziełem też rąk Twoich są
niebiosa. 11 One przeminą, ale Ty zostaniesz i
wszystko jak szata się zestarzeje, 12 i jak płaszcz je
zwiniesz, jak odzienie, i odmienią się. Ty zaś
jesteś Ten sam, a Twoje lata się nie skończą.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 3: s. 2, 3, 5, 12

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,13–14

Lekcja 3: s. 3, 5

13 Każdy, który pije /tylko/ mleko, nieświadom jest
nauki sprawiedliwości ponieważ jest
niemowlęciem. 14 Przeciwnie, stały pokarm jest
właściwy dla dorosłych, którzy przez ćwiczenie
mają władze umysłu udoskonalone do
rozróżniania dobra i zła.

Hbr 7,24–25

Lekcja 3: s. 6

24 Ten właśnie, ponieważ trwa na wieki, ma
kapłaństwo nieprzemijające. 25 Przeto i zbawiać
na wieki może całkowicie tych, którzy przez
Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby
się wstawiać za nimi.

Hbr 9,11–15

Lekcja 3: s. 6

11 Ale Chrystus, zjawiwszy się jako arcykapłan
dóbr przyszłych, przez wyższy i doskonalszy, i nie
ręką - to jest nie na tym świecie - uczyniony
przybytek, 12 ani nie przez krew kozłów i cielców,
lecz przez własną krew wszedł raz na zawsze do
Miejsca Świętego, zdobywszy wieczne
odkupienie. 13 Jeśli bowiem krew kozłów i cielców
oraz popiół z krowy, którymi skrapia się
zanieczyszczonych, sprawiają oczyszczenie ciała,
14 to o ile bardziej krew Chrystusa, który przez
Ducha wiecznego złożył Bogu samego siebie jako
nieskalaną ofiarę, oczyści wasze sumienia z
martwych uczynków, abyście służyć mogli Bogu
żywemu. 15 I dlatego jest pośrednikiem Nowego
Przymierza, ażeby przez śmierć, poniesioną dla
odkupienia przestępstw, popełnionych za
pierwszego przymierza, ci, którzy są wezwani do
wiecznego dziedzictwa, dostąpili spełnienia
obietnicy.

Hbr 11,6

Lekcja 3: s. 11

6 Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu.
Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że
[Bóg] jest i że wynagradza tych, którzy Go
szukają.

Hbr 13,5–6.15

Lekcja 3: s. 6, 9, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Postępowanie wasze niech będzie wolne od
chciwości na pieniądze: zadowalajcie się tym, co
macie. Sam bowiem powiedział: Nie opuszczę cię
ani pozostawię. 6 Śmiało więc mówić możemy:
Pan jest wspomożycielem moim, nie ulęknę się,
bo cóż może mi uczynić człowiek?

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci
ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają
Jego imię.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,5–7.18.22–25

Lekcja 3: s. 2, 3, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 14

5 Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma. 6 Niech
zaś prosi z wiarą, a nie wątpi o niczym. Kto
bowiem żywi wątpliwości, podobny jest do fali
morskiej wzbudzonej wiatrem i miotanej to tu, to
tam. 7 Człowiek ten niech nie myśli, że otrzyma
cokolwiek od Pana,

18 Ze swej woli zrodził nas przez słowo prawdy,
byśmy byli jakby pierwocinami Jego stworzeń.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23
Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a
nie wypełnia go, podobny jest do człowieka
oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24
Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał,
jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe
Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie
jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale
wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma
błogosławieństwo

Jk 3,13–15

Lekcja 3: s. 1

13 Kto spośród was jest mądry i rozsądny? Niech wykaże się w swoim nienagannym postępowaniu uczynkami dokonanymi z łagodnością właściwą mądrości. 14 Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. 15 Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska.

Jk 4,2–3.17

Lekcja 3: s. 10

2 Pożądacie, a nie macie, żywicie morderczą zazdrość, a nie możecie osiągnąć. Prowadzicie walki i kłótnie, a nic nie posiadacie, gdyż się nie modlicie. 3 Modlicie się, a nie otrzymujecie, bo się źle modlicie, starając się jedynie o zaspokojenie swych żądz.

17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,13–16

Lekcja 3: s. 9, 11

13 Spotkało kogoś z was nieszczęście? Niech się modli. Jest ktoś radośnie usposobiony? Niech śpiewa hymny. 14 Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. 15 A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone. 16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,1–2.12.22–25

Lekcja 3: s. 3, 4, 6, 7

1 Piotr, apostoł Jezusa Chrystusa, do wybranych, przybyszów wśród rozproszenia w Poncie, Galacji, Kapadocji, Azji i Bitynii, 2 którzy wybrani zostali według tego, co przewidział Bóg Ojciec, aby w Duchu zostali uświęceni, skłonili się do posłuszeństwa i pokropieni zostali krwią Jezusa Chrystusa. Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie.

12 Im też zostało objawione, że nie im samym, ale raczej wam miały służyć sprawy obwieszczone wam przez tych, którzy wam głosili Ewangelię mocą zesłanego z nieba Ducha Świętego. Wejrzeć w te sprawy pragną aniołowie.

22 Skoro już dusze swoje uświęciliście, będąc posłuszni prawdzie celem zdobycia nieobłudnej miłości bratniej jedni drugich gorąco czystym sercem umiłujcie. 23 Jesteście bowiem ponownie do życia powołani nie z ginącego nasienia, ale z niezniszczalnego, dzięki słowu Boga, które jest żywe i trwa. 24 Każde bowiem ciało jak trawa, a cała jego chwała jak kwiat trawy: trawa uschła, a kwiat jej opadł, 25 słowo zaś Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę.

1 P 2,2

Lekcja 3: s. 5

2 jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu -

1 P 3,7.12

Lekcja 3: s. 10, 11

7 Podobnie mężowie we wspólnym pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem kobiecym! Darzcie żony czcią jako te, które są razem z wami dziedzicami łaski, [to jest] życia, aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom.

12 Oczy bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.

1 P 4,7

Lekcja 3: s. 11, 12

7 Wszystkich zaś koniec jest bliski. Bądźcie więc roztropni i trzeźwi, abyście się mogli modlić.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–4.19–21

Lekcja 3: s. 2, 3, 4, 5, 7

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam tego wszystkiego, co się odnosi do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który powołał nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia /wywołanego/ żądzą na świecie.

19 Mamy jednak mocniejszą, prorocką mowę, a dobrze zrobicie, jeżeli będziecie przy niej trwali jak przy lampie, która świeci w ciemnym miejscu,

aż dzień zaświta, a gwiazda poranna wzejdzie w waszych sercach. [20] To przede wszystkim miejcie na uwadze, że żadne proroctwo Pisma nie jest dla prywatnego wyjaśnienia. [21] Nie z woli bowiem ludzkiej zostało kiedyś przyniesione proroctwo, ale kierowani Duchem Świętym mówili /od Boga/ święci ludzie.

2 P 3,16

Lekcja 3: s. 4

[16] jak również we wszystkich listach, w których mówi o tym. Są w nich trudne do zrozumienia pewne sprawy, które ludzie niedouczeni i mało utwierdzeni opacznie tłumaczą, tak samo jak i inne Pisma, na własną swoją zgubę.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 3: s. 12

[9] Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,18–27

Lekcja 3: s. 7

[18] Dzieci, jest już ostatnia godzina, i tak, jak słyszeliście, Antychryst nadchodzi, bo oto teraz właśnie pojawiło się wielu Antychrystów; stąd poznajemy, że już jest ostatnia godzina. [19] Wyszli oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są naszego ducha. [20] Wy natomiast macie namaszczenie od Świętego i wszyscy jesteście napełnieni wiedzą. [21] Ja wam nie pisałem, jakobyście nie znali prawdy, lecz że ją znacie i że żadna fałszywa nauka z prawdy nie pochodzi. [22] Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna.

[23] Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca. [24] Wy zaś zachowujecie w sobie to, co słyszeliście od początku. Jeżeli będzie trwało w was to, co słyszeliście od początku, to i wy będziecie trwać w Synu i w Ojcu. [25] A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest życie wieczne. [26] To wszystko napisałem wam o tych, którzy wprowadzają was w błąd. [27] Co do was, to namaszczenie, które otrzymaliście od Niego, trwa w was i nie potrzebujecie pouczenia od nikogo, ponieważ Jego namaszczenie poucza was o wszystkim. Ono jest prawdziwe i nie jest kłamstwem. Toteż trwajcie w nim tak, jak was nauczył.

1 J 3,2.22

Lekcja 3: s. 2, 7, 9, 10, 11

[2] Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

[22] i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,7–12.19

Lekcja 3: s. 6, 7, 12

[7] Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. [9] W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu. [10] W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. [11] Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować.

[12] Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała.

[19] My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy nas umiłował.

1 J 5,6–8.11–12.14–15

Lekcja 3: s. 2, 6, 7, 9, 10

[6] Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo <Duch> jest prawdą. [7] Trzej bowiem dają świadectwo: [8] Duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą.

[11] A świadectwo jest takie: że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. [12] Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia.

[14] Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

List Judy

Jud 1,20

Lekcja 3: s. 8, 11

20 Wy zaś, umiłowani, budując samych siebie, na fundamencie waszej najświętszej wiary, w Duchu Świętym się módlcie

Apokalipsa św. Jana

Ap 22,19

Lekcja 3: s. 4

19 A jeśliby ktoś odjął co ze słów księgi tego proroctwa, to Bóg odejmie jego udział w drzewie życia i w Mieście Świętym - które są opisane w tej księdze.